

Ο Μυστικός Δείπνος και η σύλληψη του Ιησού

/ Ορθόδοξες Προβολές

Κατά τη Μεγάλη Πέμπτη επιτελούμε ανάμνηση: Της νίψεως των ποδών των Αποστόλων υπό του Κυρίου, Του Μυστικού Δείπνου, δηλαδή της παραδόσεως σ' εμάς υπό του Κυρίου του Μυστηρίου της θείας Ευχαριστίας, της θαυμαστής προσευχής του Κυρίου προς τον Πατέρα Του και της προδοσίας του Κυρίου υπό του Ιούδα.

Εκείνο το βράδυ της Πέμπτης, πριν ν' αρχίσει το δείπνο ο Ιησούς σηκώνεται από το τραπέζι, αφήνει κάτω τα ιμάτιά του, βάζει νερό στο νιπτήρα και τα κάνει όλα μόνος Του, πλένοντας τα πόδια των Μαθητών Του. Με τον τρόπο αυτό θέλει να δείξει σ' όλους ότι δεν πρέπει να επιζητούμε τα πρωτεία. Μετά τη νίψη των ποδιών λέγει: «όποιος θέλει να είναι πρώτος, να είναι τελευταίος απ' όλους».

Πρώτα πήγε στον Ιούδα και μετά στό Πέτρο, ο οποίος ήταν ο πιο ορμητικός απ' όλους και στην αρχή σταματάει το Διδάσκαλο, αλλά ύστερα όταν τον έλεγξε, υποχωρεί με τη καρδιά του. Αφού έπλυνε τα πόδια όλων, πήρε τα ιμάτιά Του και ξανακάθισε.

Άρχισε κατόπιν να τους νουθετεί να αγαπούν ο ένας τον άλλον και να μη επιζητούν

το ποιός θα είναι πρώτος. Στη συνέχεια τους μίλησε για την προδοσία και επειδή θορυβήθηκαν, στρέφεται με ήρεμο τρόπο στον Ιωάννη και τον υπέδειξε.

Κατόπιν πήρε ψωμί στα χέρια Του και είπε: «Λάβετε φάγετε». Το ίδιο έκανε και με το ποτήρι του κρασιού λέγοντας: «Πιέστε απ' αυτό όλοι, γιατί αυτό είναι το αίμα Μου, της νέας Συμφωνίας. Αυτό να κάνετε για να Με θυμάστε». Μετά από αυτή τη στιγμή ο Ιούδας, μόλις έφαγε τον άρτο έφυγε και συμφώνησε με τους αρχιερείς να τους Τον παραδώσει.

Μετά το δείπνο βγήκαν όλοι στο όρος των Ελαιών, όπου ο Χριστός τους δίδαξε τα ανήκουστα και τελευταία μαθήματα και αρχίζει να λυπάται και να ανυπομονεί. Αναχωρεό μόνος Του και, γονατίζοντας, προσεύχεται εκτενώς. Από την πολλή αγωνία γίνεται ο ιδρώτας Του σαν σταγόνες πηχτού αίματος, οι οποίες έπεφταν στη γη. Μόλις συμπληρώνει την εναγώνια εκείνη προσευχή, φθάνει ο Ιούδας με ένοπλους στρατιώτες και πολύ όχλο και αφού χαιρετάει και φιλάει πονηρά το δάσκαλό Του, Τον παραδίδει.

Συλλαμβάνεται λοιπόν ο Ιησούς και τον φέρνουν δέσμιο στους Αρχιερείς Άννα και Καϊάφα. Οι μαθητές σκορπίζονται και ο θερμότερος των άλλων ο Πέτρος τον ακολούθησε ως την αρχιερατική αυλή και αρνείται και αυτός ότι είναι μαθητής Του.

Εν τω μεταξύ ο θείος διδάσκαλος παρουσιάζεται μπροστά στο παράνομο συνέδριο, εξετάζεται για τους μαθητές και τη διδασκαλία Του, εξορκίζεται στο Θεό για να πεί εάν Αυτός είναι πράγματι ο Χριστός και αφού είπε την αλήθεια, κρίνεται ως ένοχος θανάτου, επειδή τάχα βλασφήμησε. Από 'κει και πέρα τον φτύνουν στο πρόσωπο, τον χτυπάνε, τον εμπαίζουν με κάθε τρόπο κατά τη διάρκεια όλης της νύχτας, ως το πρωϊ.

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος πλ. δ'.

Ὅτε οἱ ἔνδοξοι Μαθηταί, ἐν τῷ νιπτῆρι τοῦ Δείπνου ἐφωτίζοντο, τότε Ἰούδας ὁ δυσσεβής, φιλαργυρίαν νοσήσας ἐσκοτίζετο, καὶ ἀνόμοις κριταῖς, σὲ τὸν δίκαιον Κριτὴν παραδίδωσι. Βλέπε χρημάτων ἐραστά, τὸν διὰ ταῦτα ἀγχόνη χρησάμενον, φεῦγε ἀκόρεστον ψυχὴν τὴν Διδασκάλῳ τοιαῦτα τολμήσασαν. Ὁ περὶ πάντας ἀγαθός, Κύριε δόξα σοι.